

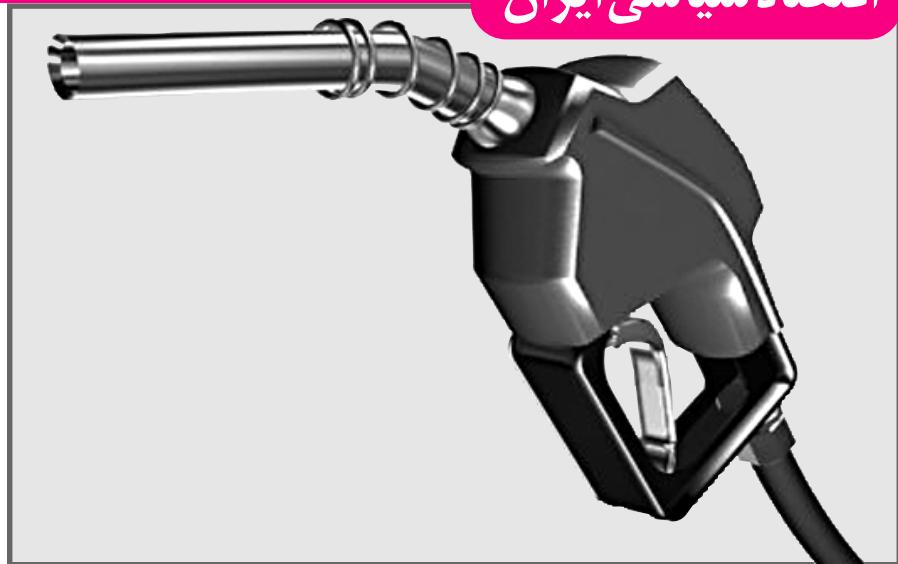
خودروهای فرسوده می‌باشد. از سوی دیگر، بسیاری از کارشناسان معتقدند علیرغم اهمیت تبصره ۱۳، حل مشکل بنزین به سهولت امکان پذیر نخواهد بود. بر اساس آمارهای موجود، متوسط مصرف روزانه بنزین هر خودرو در ژاپن ۷/۵ لیتر، فرانسه ۷/۹ لیتر و کانادا ۶/۵ لیتر می‌باشد، در حالی که این شاخص در ایران اکنون به ۱۰/۷۵ لیتر در روز رسیده است. به علاوه، رشد مصرف بنزین در ایران سالانه حدود ۱۰ درصد است، در صورتی که این رشد در کشورهای عضو اتحادیه اروپا ۲/۵ درصد و در کشورهای آسیایی مانند ژاپن و چین به ترتیب منفی دو و منفی پنج درصد می‌باشد.

تبصره ۱۳ در مجلس

نمایندگان خانه ملت بر این عقیده اند که تبصره ۱۳ بودجه سال ۸۵، تکلیف بنزین و خودروهای فرسوده را مشخص کرده است، هر چند تاکنون پیشفرفت اجرای این تبصره مطلوب نبوده است. حسین نجابت، سخنگوی فراکسیون اصول گرایان مجلس، در این زمینه می‌گوید: دولت باید تصمیمی اتخاذ کند تا مصرف بنزین محدودیت‌های مختلفی نسبت به گذشته داشته باشد. اگر این هدف به طور واقعی عملی شود، میزان واردات بنزین به شدت کاهش خواهد یافت. اسماعیل گرامی مقدم، یکی از اعضای فراکسیون اقلیت مجلس، در این خصوص می‌گوید: ایران از جمله کشورهایی است که بیشترین مصرف سوخت را دارد، اما به نظر نمی‌رسد با وجود قیمت نازل بنزین و پارانه‌های هنگفتی که دولت برای پرداخت این فرآورده پرداخت می‌کند، مردم تمایلی به کاهش مصرف آن داشته باشد. او می‌افزاید: تصویب ۳/۵ میلیارد دلار برای واردات بنزین و عمل نکردن دولت به تکالیفی که در تبصره ۱۳ برای آن تعیین شده است، از خلف و عده دولت حکایت دارد. در واقع، دولت چون به تعهدات خود در تبصره ۱۳ بودجه سال‌ناتی عمل نکرده است، مجبور شده تا لایحه متمم ۳/۵ میلیارد دلاری واردات بنزین را ارایه کند.

غلامرضا مصباحی مقدم، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس نیز معتقد است تبصره ۱۳ انقلابی بود که دولت خود آن را پیشنهاد داد، اما به نظر می‌رسد دولت در اجرای این تبصره دچار مشکل شده است. به همین دلیل، اجرای این تبصره با چند ماه تأخیر آغاز شده است.

در عین حال، اصغر گرانمایه پور، از اعضای فراکسیون اصول گرایان مجلس کمیسیون ارتباط می‌گوید: به نظر بندۀ باید طی سه سال آینده تبصره ۱۳ را در لوایح بودجه تکرار کنیم. او می‌افزاید: مجلس و دولت مشترکاً به این نتیجه رسیده اند که اجرای تبصره ۱۳ به زمانی بیش از یک سال نیاز دارد، زیرا دولت توان و آمادگی اجرای کامل تعهدات این تبصره در سال جاری را ندارد، به ویژه آن که مشابه چنین تبصره‌ای در سال‌های قبل تجربه نشده است. لذا بهتر است مفاد تبصره ۱۳ در لوایح بودجه سال‌های ۸۶ و ۸۷ هم تکرار شود.

وقت اضافه برای تبصره ۱۳

دولت توان اجرای کامل تعهدات تبصره ۱۳ در سال جاری را ندارد. لذا به ناچار مفاد این تبصره در لوایح بودجه سال‌های ۸۶ و ۸۷ تکرار خواهد شد.

صرف استاندارد برای کمتر از شش لیتر در ۱۰۰ کیلومتر مسافت، از وظایف دولت در حوزه مدیریت صرف سوخت در اجرای این تبصره می‌باشد. این در حالی است که بر اساس تبصره ۱۳ قانون بودجه، وزارت نفت متعهد شده تا برای هر خودرو به صورت بلاعوض مبلغ ۷۰۰ هزار تومان برای گازسوز شدن ۴۰۰ هزار خودرو را تأمین کند. اما اجرای این تبصره با وقفه‌ای پیش از شش ماه، از اواسط مهر ماه گذشته آغاز شده است. لذا بسیاری از تاکنون طی کرده و تأخیر شش ماهه در اجرای آن، تحقق اهداف از پیش تعیین شده در تبصره ۱۳ تا پایان سال جاری، بعيد به نظر می‌رسد؛ مگر این که دولت تدبیر ویژه‌ای برای اجرای آن اتخاذ کند و منابع بیشتری را به این تبصره تزریق نماید. اما مبلغ هنگفت مجموع هزینه‌های یاد شده این سؤال را در اذعان متبار می‌کند که چگونه و از چه منبعی این هزینه‌ها تأمین خواهد شد؟ در ابتدای تبصره ۱۳ آمده است: به منظور دستیابی به توسعه پایدار شهری جهت حفظ محیط زیست، به دولت اجازه داده می‌شود برای توسعه حمل و نقل عمومی و خارج کردن خودروهای فرسوده از چرخه حمل و نقل، در سال ۸۵ حداقل تا چهار میلیارد دلار از طریق منابع مالی خارجی (فاینانس) و یک میلیارد و ۵۵ میلیون و ۶۰ هزار دلار از حساب ذخیره ارزی تأمین و به این منظور اختصاص دهد.

تاکنون چندین عامل سبب ناموفق بودن طرح‌های خروج خودروهای فرسوده در کشور شده اند که یکی از آنها، عدم تأمین نقدینگی لازم و دیگری، فقدان مدیریت صحیح و مکانیزم مناسب برای اجرای طرح‌های پیشنهادی بوده است. سومین عامل، عدم برنامه‌ریزی برای تسریع در تولید خودروهای از پایه گازسوز برای جایگزینی از خودرو و قطعات برای خودروهای ساخت داخل، با

اجرای تبصره ۱۳ حمایت می‌کنند، اما روند رو به رشد تولید خودروهای داخلی و بالا بودن عمر ناوگان حمل و نقل کشور، نتیجه‌ای جز افزایش روزافزون مصرف بنزین و افزایش ترافیک و نارضایتی عمومی رابه ذبال نخواهد داشت. کارشناسان معتقدند راه حل برون رفت از بحران فعلی، توجه جدی به ابعاد مختلف حمل و نقل پایدار می‌باشد.

عده‌ای از نمایندگان ذبال می‌شود، راهکار قیمتی است که هزینه اش تورم می‌باشد. پیشنهاد دوم، راهکار غیر قیمتی است که هزینه‌های آن، سهمیه‌بندی و قدری در تنگنا فرار گرفتن جامعه و ایجاد بازار سیاه در ابعاد بسیار کوچک است.

به هر حال، به نظر می‌رسد علیرغم این که بسیاری از نمایندگان مجلس از مجموعه اقدامات دولت در

وی با اعلام این که کمیته ویژه‌ای در دولت در حال بررسی مدت زمان معقول برای اجرای کامل تبصره ۱۳ می‌باشد، اظهار امیدواری می‌کند: تحقق اهداف این تبصره منجر به توسعه پایدار شهری، گسترش حمل و نقل عمومی، تسريع در خروج خودروهای فرسوده و دوگانه سوز کردن خودروهای موجود، افزایش تولید خودروهای استاندارد و توسعه جایگاه‌های عرضه گاز CNG شود.

وی تبیه شش هزار و ۵۰۰ دستگاه اتوبوس، ۱۲ هزار و ۵۰۰ دستگاه مینی بوس، ۳۰ هزار دستگاه تاکسی دوگانه سوز و ۱۵ هزار دستگاه ون را از جمله تکالیف دولت در ساماندهی شبکه حمل و نقل عمومی اعلام کرده و می‌گوید: تأمین چهار میلیارد دلار تسهیلات ارزی از طریق فاینانس، برداشت یک میلیارد و ۵۲ میلیون و ۶۰۰ هزار دلار از حساب ذخیره ارزی و پیش‌بینی برخی تخیف‌ها و معافیت‌های گمرکی برای خودروسازان، از جمله تسهیلاتی است که برای اجرای تبصره ۱۳ در نظر گرفته شده است.

گرانمایه پور می‌افزاید: هیأت ویژه تبصره ۱۳ تاکنون ۹۴۱ میلیارد تومان برداشت شده از حساب ذخیره ارزی را به ۵۲۰ میلیارد تومان برای خرید اتوبوس، ۱۶۵ میلیارد تومان به پرداخت تسهیلات خروج خودروهای فرسوده، ۱۶۰ میلیارد تومان برای تقویت قطار دون شهری کلان شهرها، ۶۰ میلیارد تومان برای خرید مینی بوس، ون و تاکسی و هفت میلیارد تومان یارانه به خودروسازان برای تولید موتور پایه گازسوز تقسیم کرده است. به موازات، ۲۷۰ میلیارد تومان از منابع داخلی شرکت نفت برای احداث جایگاه‌های CNG اختصاص یافته است. در این راستا، زمین و بخشی از تجهیزات به صورت بلاعوض به مقاضیان بخش خصوصی احداث جایگاه عرضه CNG و اگذار خواهد شد.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، دولت را مطابق احکام تبصره ۱۳ مکلف به دوگانه سوز کردن ۲۸۰ هزار دستگاه اتوبوس و از رده خارج کردن ۲۵۰ هزار خودروی فرسوده علاوه بر الزام وزارت نفت برای احداث ۷۰۰ جایگاه عرضه سوخت گاز فشرده در طول سال جاری اعلام می‌کند.

اما کمال دانشیار، رئیس کمیسیون انرژی مجلس، زمان تعیین شده برای اجرای تبصره ۱۳ بودجه‌رالندک دانسته و می‌گوید: باید به دولت فرصت بیشتری داد تا برنامه‌های خود را در این زمینه عملی کنند. لذا تا آن زمان بنزین باید کماکان وارد شود. در مقابل، حسن سبحانی می‌گوید: انتظار می‌رفت از اولین روزهای سال جاری، دولت برای دوازده ماهی که پیش رو دارد، در راستای اهداف تبصره ۱۳ به گسترش حمل و نقل عمومی همت گمارد. در واقع، دولت باید به گونه‌ای عمل می‌کرد تا ۲۵ میلیارد دلار تصویب شده برای واردات بنزین، تا پایان سال جاری جوابگوی نیاز نسبی مردم باشد. ولی متأسفانه رقم مذکور و تبصره ۱۳ مشمول برنامه ریزی دولت قرار نگرفت. وی با این این که دوراهکار اساسی برای حل بحران بنزین وجود دارد که هزینه‌های آن کمتر است، می‌افزاید: پیشنهاد اول که در حال حاضر از سوی

افزایش نرخ بیمه شرکت‌های اروپایی برای ایران

از ابتدای سال جدید میلادی (۲۰۰۷)، شرکت‌های بیمه اروپایی نرخ‌های بیمه طرح‌های عمرانی ایران را افزایش خواهند داد.

منابع خارجی برای تزریق اعتبار به طرح‌های عمرانی استفاده کنند، چراکه منابع خارجی به مراتب ارزان تر و با صرفه تر از منابع و نرخ‌های سود داخلی - البته به غیر از تسهیلات حساب ذخیره ارزی - می‌باشند. به علاوه، در صورت تمایل طرح‌ها به استفاده از منابع ارزی داخلی، ظرفیت چندانی برای پاسخگویی به تمام نیازهای ارزی داخلی وجود ندارد.

این منبع مطلع در عین حال می‌گوید: در صورت اعمال شرایط جدید، توجیه فنی و اقتصادی بخشی از طرح‌های آتی کشور زیر سوال خواهد رفت. به علاوه، گفته می‌شود هم اکنون تنها بخش معدن و صنایع معدنی در انتظار جذب نزدیک به ۴ میلیارد دلار اعتبارات فاینانس از منابع خارجی است.

چینی‌ها می‌آیند

بر اساس شنیده‌های خبرنگار ما، مقامات تصمیم‌گیر کشورمان در نظر دارند سراغ شرکت‌های بیمه گذار چینی بروند، چراکه اخیراً چینی‌ها وارد عرصه انواع بیمه‌ها شده‌اند و ارقامی پایین تر از حق بیمه‌های شرکت‌های اروپایی طلب می‌کنند. به گفته این مقام مطلع، استفاده از خدمات شرکت‌های چینی می‌تواند در آینده جایگزین بخشی از خدمات شرکت‌های بیمه اروپایی شود.

شرکت‌های بیمه اروپا از ابتدای ژانویه ۲۰۰۷ مصادف با ۱۱ دی ماه ۱۳۸۵، نرخ‌های بیمه طرح‌های عمرانی کشورمان را افزایش می‌دهند. یک مقام مطلع، با اعلام این خبر به خبرنگار «اقتصاد ایران»، گفت: شرکت‌هایی نظیر هرمس آلمان، ساچه ایتالیا و حتی اوان دی بلژیک، از ابتدای سال جدید میلادی نرخ پوشش‌های بیمه‌ای طرح‌های عمرانی ایران را افزایش خواهند داد.

به گفته‌ی وی، این برنامه شامل طرح‌های اقتصادی است که تاکنون چهار وقفه شده‌اند و یا به دلیلی به مرحله انعقاد قرارداد با مؤسسات مالی خارجی نرسیده‌اند. وی تصریح کرد: طرح‌هایی که تاکنون موفق به انعقاد قرارداد پوشش بیمه‌ای شده‌اند، مشمول این اقدام قرار نمی‌گیرند.

گفتنی است، بیمه طرح‌های عمرانی از این جهت

اهمیت دارد که بانک‌های معتبر اروپا و جهان در صورتی اقدام به اعطای تسهیلات مالی نظیر فاینانس می‌کنند که طرح مورد نظر تحت پوشش بیمه‌های معتبر قرار گرفته باشد.

افزایش ۳۰ تا ۵۰ درصدی

به گزارش واحد اطلاعات و اخبار ماهنامه «اقتصاد ایران»، تاکنون مقامات بیمه‌ای اروپا، نرخ مشخصی را برای افزایش مبالغ بیمه از ابتدای سال ۲۰۰۷ اعلام نکرده‌اند. اما به گفته‌ی یک منبع مطلع، نشانه‌هایی وجود دارد که از افزایش ۳۰ تا ۵۰ درصدی و حتی بالاتر نرخ بیمه‌ای ها حکایت می‌کند. این در حالی است که هم اکنون کمترین کمک‌رسانی در اروپا مایل به ارایه تسهیلات مالی بدون ارایه اوراق بیمه طرح‌ها می‌باشد. البته اگر بانکی هم حاضر به ارایه خدمات مالی برای چنین طرح‌هایی باشد، تسهیلات خود را با افزایش قابل توجه نرخ‌های بهره ارایه خواهد کرد.

هم اکنون طرح‌های عمرانی از تسهیلاتی با نرخ لا یبور به علاوه ۷/۷۵ تا ۱/۲۵ درصد استفاده می‌کنند. اما ممکن است در شرایط جدید، نرخ این تسهیلات به لا یبور به اضافه ۴/۷۵ درصد یا بالاتر افزایش یابند. این در حالی است که مقامات کشورمان تاکنون ترجیح می‌دادند از